

Euroškolní

Občasník Euroškoly Česká Lípa SOŠ, s.r.o listopad 2005

EUROškoláci a EUROkomisař Špidla na nábřeží Temže

Londýn

Město pulsuje. Je rychlé, únavné, trpělivé a inteligentní. Stejně jako jeho obyvatelé. Okamžitě vás pohltí jeho šilný tep a pestrý dav obyvatel s kořeny po celém světě. Dnes je jen těžko pochopitelné, že lidé tolika odlišných národností, kultur a vyznání dokáží žít tak pokojně v jednom městě.

Obchody neustále praskají ve švech. Všude kolem je spousta turistů. Ulice se denně stává přehlídkovým moem punkerek s propíchanými rty, vedle kterých procházejí vousatí Indové v barevných hábitech. Je také plátnem pouličních umělců, závodní dráhou korpulentních sprinterů i kanceláří věčně vytižených manažerů. Stačí se jen pohodlně usadit a sledovat dění kolem.

Srdci města dominují budovy parlamentu a také „London Eye“, gigantické ruské kolo na břehu Temže. Milovníkům kultury a umění učarují nesčetné galerie a exkluzivní výstavy, historické katedrály včetně Saint Paul's Cathedral a monumenty neodmyslitelně patřící ke koloritu města. Objektivům fotoaparátů nesmí v Londýně uniknout typická klišé jako červené „double-deckery“, Tower Bridge nebo obrázek s Beefeaterem.

Zážitkem je také návštěva voskových celebrit v Madame Tussaud's Museum. Každý si může zapózovat se svou oblíbenou star, před interaktivní tabulí si na vlastní kůži vyzkoušet, jak otravné vlastně je stát na červeném koberci a křečovité se zubit na davy ječících novinářů. Usměvavý Španěl si neodpustí zdvořilé „Cómo estás?“ a pak vás nekompromisně nastrká do kabinky, která nás uvádí na historickou jízdu

Z OBSAHU ČÍSLA: Českolipská Superstar Lyžák 2005 Pozdrav z Tasmánie Sámer se vrací

Anglií. Začínáme ve středověku, poté se dostáváme přes Shakespeara a éry nejslavnějších královen až do časů dnešních. William Shakespeare je s Londýnem samozřejmě velmi úzce spojen, o tom svědčí zejména více než věrná kopie dřevěného divadla Globe. Celá stavba je tak autentická, jak jen to je možné a ještě dnes můžete sledovat některé z mistrových děl pod doškovou střechou sedíc na dřevěné lavici. Historie dýchá také z londýnského metra, které se pyšní titulem nejstarší na světě. V provozu je již od roku 1863. Za druhé světové války sloužilo metro přezdívané The Tube obyvatelům Londýna jako kryt, naneštěstí letos v červenci tomu bylo přesně naopak. Tato evropská metropole je neuvě-

řitelně kontrastní a různorodá, a právě to je tak atraktivní. Kromě toho, že je centrem kultury, ekonomiky a bankovníctví, je také rájem konzumní společnosti díky nepřebornému množství obchodů a nákupních center. Většina místních obyvatel působí velmi přátelsky, všichni jsou zdvořilí, britský akcent působí někdy až zpěvně. Pokud se elegantně oděných pánů v kavárně zeptáte o čem mluví, pravděpodobně odpoví „Business as usual“. Jistě, business proložený ostrovním suchým humorem.

Klára U.

Jak viděla P3A starou dobrou Anglii?

Wanna look fancy while shopping in London? There is a simple advice given to me by my host Terri. Go to The Harrod's, luxurious mall in the centre of London. There take a paper bag with Harrod's logo on it, which is for free and then you can go shopping to the cheapest markets in the city. When your bag is full, you can walk along Notting Hill with no shame.

Klára U.

I liked English parks. The grass was like a pillow. We could sleep there and nobody would steal our things.

Ladislava Š.

Our family were not hospitable but hostile. They were also stingy and

Impolite. We couldn't go out to buy some food and we couldn't even sit at the table with them.

Alžběta M.

The thing I liked most was the cruiser Belfast. In London there are lots of possibilities to buy good food and meals but it's quite expensive.

Jiří P.

We all enjoyed The Madame Tussaud's Museum, where we could shake hands with the most well-known celebrities or take pictures of the royal family. London Eye is a remarkable place to watch London from above. On our way back on a ferry from Dover to Calais we enjoyed the waves. The sea was wild! Fortunately nobody got lost.

P2A

Dobry den, Euroškolo!

Posílám všem krásný pozdrav z jachty, a ráda bych se s Vámi podělila o své zážitky. I když jsem nepatřila vždy k excelentním studentům, ve světě jsem se neztratila a Euroškole ostudu nedělám. Na jaře roku 1997 jsem odmaturovala. Týden poté jsem odjela z České Lípy tak, jak jsem si vždycky přála. Samozřejmě jsem neměla otevřený celý svět, nikde na mě nečekali a nesedali si kvůli mě na zadek. Díky svým přátelům jsem v Praze měla brzy práci, ve které jsem našla smysl. Starala jsem se o holky, které žily na hlavním nádraží, o děti co se dostaly v osmnácti z dětských domovů a nemají kam jít. Myslím, že jsem si tam tenkrát minimálně uvědomila, jaké štěstí mám, že mám rodinu, vzdělání a vůbec poměrně bezstarostný život. V únoru jsem si pak podala

příhlášku na vysokou školu. Od svých šesti let jsem chtěla být etnologem. Po nocích jsem se připravovala na přijímací zkoušky. Když mi přišlo v červenci oznámení o přijetí, byl to jeden z mých nejhezčích dnů. Skončila jsem v práci a začala žít studentským životem se všim všudy. Na škole jsem potkala spoustu zajímavých lidí, nejen profesorů, ale taky přátel, které doufám budu mít kolem sebe až do smrti. Studovala jsem sedm let a za tu dobu jsem měla možnost také dost cestovat.

V létě jsem pracovala na farmách ve Francii a v Anglii a za vydělané peníze jsem pak po zkouškách odjížděla s batohem na zádech třeba do Mexika, Belize, na Kubu. Na kolejích jsem pak potkala další lidi, kteří mě provázejí dodnes a to hlavně proto, že jsme si s některými z nich postavili malou jachtu. Jachtingu jsem momentálně natolik podlehla, že již zhruba rok žiji na lodi. Jachta je v přístavu na jednom z Kanárských ostrovů, odkud také odplouvají lodě do Karibiku a Ameriky vůbec. Na konci listopadu je nejlepší odrazit, protože začíná příznivý vítr a na druhé straně Atlantiku končí období hurikánů. Psala jsem v té době na lodi diplomku, která se týkala Karibské oblasti. V přístavech bývá nádherná atmosféra plná dobrodružství a zajímavých příběhů. Člověk tu potká mnoho úžasných lidí a rychle se tu spřátelí. A tak i já jsem tu potkala lidi, kteří mě nakonec vzali s sebou na cestu do mého vysněného Karibiku. Cesta trvala 24 dní a 8 hodin na otevřeném moři, bez jediného pohledu na pevninu. To byl pro mě silný zážitek! Ale vše krásné končí. Poté jsem se vrátila do Prahy, ukončila úspěšně vysokou školu a tento příběh už Vám píšu zase z lodě. Čekám na své přátele, kteří mají dorazit koncem listopadu, abychom zahájili naši plavbu kolem světa. Tak nám prosím držte palce.

Vaše Lucka Gabrielová

Scalená Scalea aneb Ka - ka - ka - Kalábrie

„No to je super! Na turisták do Itálie!“ Tohle byly naše první reakce, když jsme od školy a místní cestovky dostali nabídku zájezdu do starobylého turistického střediska Scalea, které leží v úplně špičce italské boty. Pak už se dny vlekly, no jako když se nemůžete dočkat Vánoc.

Ti, kdo mají zkušenosti s cestováním autobusem, pochopí, že příjezd tam byl pro nás malým vítězstvím. Ubytovali jsme se a po siestě vyrazili k moři. Čekala nás oblázková pláž a obrovské vlny, které překvapily hlavně dívky v bikinách. Měla jsem až strach, že se vynořím polonahá a už nikdy se nezbavím dotěrných italských hošanů. Za chvíli ale vlny přerostly, plavčíci vyvěsili černý praporek a s koupáním byl pro tentokrát konec. My jsme se ale už stejně těšili na večer. Šli jsme ještě do města na pizzu a skončili na pokojích s balkónem. Tam to bylo pořádné rodeo. Ejchuchú. Po takových večerech bylo často těžké jít ráno hrát turnaj ve volejbalu nebo jet na výlet. A že nás učitelé nešetřili! Tahali nás po všech kopcích, co byly v dohledu. Od úplného vyčerpání nás zachránila jen zpráva o tom, že v okolí řadí hadi tlustý jak jelita. Nejhezčí ze všech byl výlet do blízkého městečka Diamante. Měli jsme dlouhý rozhod a spousta z nás ho využila k nakupování dárečků pro rodinu a přátele. Moc se nám líbil i výlet lodí s přestávkou na občerstvení, i když po prohýřené noci pro nás houpání na vlnách nebylo nic moc.

Poslední večer jsem navštívili místní diskobar, kde nahluchlí neměli šanci. Muzika hrála totiž tak potichu, že jsme občas tancovali a ani nevěděli, na co. Zato naši profesori to rádně rozjeli. Při jejich divokém tanci jsme byli chvíli jako v transu. Každopádně jsme si ten poslední večer užili. Někteří až moc, a ráno upřímně litovali. Čekala nás totiž ještě cesta domů. Po týdnu plném koupání, opékání těl a paření, jsme si sbalili kufry, zážitky a vzpomínky, nafotili poslední momentky, uklidili

pokoj, což se někdy zdálo jako nadlidský úkol, a vyrazili zpátky domů, směr Česká Lípa. V autobuse to jen hučelo. Nikdy nezapomenu na výbornou italskou pizzu, asi metr v průměru, a tu nejlepší zmrzlinu, jakou jsem kdy jedla. Poznala jsem lidi ze třídy i učitele ve zcela jiném světle než je to školní a myslím, že to stálo za to. Víím určitě, že bych okamžitě jela na to samé místo se stejnými limi znovu. Snad úplně všichni jsme byli výletem nadšení, ale zároveň i smutní, protože takový třídní výlet už asi nikdy nezažijeme.

Miriam Š. a třída H4

Barbora Zajptová - českolipská superstar

V prvním ročníku jsem v pololetí přestoupila na Euroškolu v České Lípě, kde Bára studuje třetím rokem obor Cestovní ruch. Vzpomínám si, jak mě první den v nové třídě uvítal kdosi s čokoládovými očima a zářivým úsměvem. Okouzila mě na první pohled jako člověk, tak jako nedávno okouzlovala svým zpěvem stovky fanoušků. Bára pochází z hudební rodiny a svůj talent prý zdědila z otcovy strany. Od malička se věnovala zpěvu, od 6. - 9. třídy chodila do pěveckého sboru a hraje na kytaru. Rodiče ji stále podporují a přihlašují do různých pěveckých soutěží. Minulý rok vyhrála zájezd do Chorvatska v českolipské Caruso Show. Za dosavadní největší životní úspěch pokládá účast v soutěži Česko hledá SuperStar. Poprvé jsme ji mohli vidět v prvním ročníku této soutěže. Dostala se mezi 40 nejlepších zpěváků, ale potom ji bohužel diskvalifikovali, jelikož nedosahovala v prvních dnech konkurzu požadovaného věku. Svůj sen zpívat před několika miliony lidí si chtěla splnit, proto se přihlásila i do druhého ročníku této soutěže. Prvními konkurzy proplula hravě díky svému krásnému hlasu. Dostala se mezi 50 nejlepších. Fakt, že nepostoupila do dalších kol, nebere vůbec jako prohru, i když její slzy mluvily o pravém opaku. Tuto šanci vzala jako výzvu a dobrou zkušenost do budoucna. Díky této soutěži získala mnoho dobrých rad, například jak komunikovat s médii nebo jak se tvářit před televizními kamerami. Seznámila se s velice zajímavými lidmi, na které ráda vzpomíná. Největším zážitkem pro ni byla návštěva u profesionálních vizážistů a kostymérů. Tato soutěž Báře mimo jiné přinesla lákavé nabídky, které jsou příslibem zajímavé budoucnosti. Bára nepatří mezi lidi, kteří okusí pár minut slávy a zpychnou. Je stále stejně usměvavá, milá a optimistická. Máte-li zájem dozvědět se více, navštivte její webové stránky: www.barborazajptova.wz.cz Tento článek bych ráda věnovala všem, kteří mají stejné ambice jako Bára a snaží se něco dokázat. Není jednoduché se prosadit, o to více se musí člověk snažit, aby dokázal co umí.

Eva Š.

Libor Bouček ve zповědnici

Každý, kdo vědomě poslouchá jakékoli rádio si nemohl nevšimnout některých titánů českého éteru. Ale jen hrstka ze všech posluchačů si uvědomuje, co taková, pro někoho, „skvělá práce“ obnáší. Není to jen o tom něco říct a pustit písničku. Někteří moderátoři nastoupí do rádia hned po maturitě a tím pádem žádné pořádné vzdělání ani zkušenosti nemají, většinou je to na výsledku velmi znát. Já jsem měla to štěstí, že jsem nenarazila na moderátorskou „rychlo-kvašku“, ale vyzpovídala jsem Libora Boučka (24), moderátora primácké Balírny a zatracované i obdivované reality show VyVolení. Libor, vystudoval produkci DAMU a již během studia odstartoval kariéru moderátora v rádiu i televizi.

V kolika letech začala tvá moderátorská kariéra?

Libor: V 19ti?

Poznávají tě lidé na ulici?

Libor: Ano, už od dob Balírny. Někdy si už říkám: Já jsem snad celebrita nebo co?!

Je tvoje práce ta, kterou chceš dělat do konce života?

Libor: Chtěl bych. Ale na 99% to nepůjde, to jedno procento je záloha.

Jaká byla tvoje střední, abychom věděli odkud se takoví moderátoři berou...

Libor: Byl jsem na gymplu, ale tam jsem nezakotvil.)

V kolika bylo tvé poprvé?

Libor: V 17ti.

Co všechno tě dokázalo vyzdvihnout tak vysoko? -

Libor: Štěstí, škola -> dabling, Kiss rádio ...

Balírna = Evropa 2 + VyVolení + mini produkce

Trenky X slipy?

Libor: Trenky

Kolikrát jsi člověkem?

Libor: Zapátrám v paměti ... 3 a půlkrát (tchiesky umím jen trochu)

Co máš rád?

Libor: Ženy a jídlo!

Líba: Tak moc děkuji, že sis udělal čas pro mě a naši Euroškolu.

Libor: Nemáš zač, to já děkuju za zájem.

Líba M.

Proč chodím do školy?

Je pravda, že většinu času trávím tím, že přemýšlím, proč musím chodit do školy!? Dalo by se dělat přece tolik příjemnějších věcí! Čist si, poslouchat hudbu, sportovat... Bohužel právě škola je tím viníkem, že nemám na nic čas. Na druhou stranu mi přijde, že nejkrásnější pocit, který člověk může mít, je právě ten, když se v něčem vyzná, něco ví. Například studování cizích jazyků mi přijde naprosto skvělé. Ten pocit, když přijedu do ciziny a tam si s někým promluví, je nádherný. Potomse cítím opravdu pyšně.:

Petra Š.

Jsem většinou ráda, když se něco naučím, ale mnohem radši jsem, když o tom něco vím ještě třeba za rok, protože šprtání sice přináší dobré známky z písemek, ale málokdy víte, co jste na ten papír napsali. Nejlepší je, když se o nějaký předmět zajímáte, učí ho fajn učitel a někdy stačí, když je v hodinách legrace, pak se učíte rádi a zapamatujete si spoustu věcí už jen z hodin.

Michala J.

Do Euroškoly chodím proto, že jsem chtěla zůstat v České Lípě a zajímá mě hotelnictví jako takové. Obsluhování mě i docela baví a navíc je to i hodně o mluvení s lidmi a já jsem mluvná až dost. Kdybych se měla rozhodnout znovu, neměnila bych. Moje volba byla správná. Budoucnost? Nevím. Na VŠ už nechci, ale všichni se mě snaží přemluvit. Prý když jsem chytrá a učení mi jde, je škoda toho nevyužít.

Michaela S.

Euroškolu jsem si vybrala, protože jsem si ještě pořádně nebyla jistá, co bych vlastně chtěla dělat. Když na to koukám s odstupem času a měla bych si znovu vybrat, asi bych názor neměnila. Šla jsem sem hlavně kvůli jazykům a kvůli maturitě, kterou určitě chci mít. Ráda bych se dostala na pedagogickou fakultu. Stát se učitelkou je můj sen od dětství, tak doufám, že se mi jednou splní.

Aneta M.

Pozdrav, který potěší

Dobrý den!

Všechny Vás srdečně zdravím ze Slezské univerzity v Opavě, Obchodně podnikatelské fakulty v Karviné, kde jsem po úspěšném složení přijímacích zkoušek začala studovat obor Evropská integrace. V seminářích se procvičuje látka probraná na přednáškách. Jelikož je to ekonomická škola, mám zde spoustu ekonomických předmětů, které mi v prvním semestru nedělaly žádné problémy, protože vše, co jsme probrali, jsem znala již ze střední školy od paní profesorky Pilecké. Mám zde i informatiku, která pro mě také není problém, protože jsme zatím opakovali Word, který mě na Euroškole naučili dokonale. Každý týden zde mám i právo, probíráme Ústavu, která je pro mě také opakováním. A nesmím také zapomenout na německý jazyk, věnujeme se tématům jako např. sjednání schůzky, založení konta a podobné věci, které mě už naštěstí učila paní profesorka Pelcová. Jen lituji toho, že jsem si neudělala z němčiny certifikát, nemusela bych v prvním ročníku absolvovat zápočtové testy a zkoušky. Proto Vám radím, nebuďte lenoši. V životě znalosti vždy zúročíte!

Mějte se hezky.

S pozdravem Zuzana Vedralová

LYŽÁK 2005

Tak k tomuto povedenému, vlastně nejpovedenějšímu lyžařskému kurzu na světě, se pokusíme napsat pár řádků. Na začátku musíme podotknout, že takhle hodně sněhu jsme snad ještě nezažili a takhle super dobrou partu taky ne! V den odjezdu panovala zvláštní atmosféra. Rodiče byli nervózní, jak jejich děti dojedou, jestli si nezapomněly kartáčky na zuby apod. A my? My už jsme se těšili, že

si užijeme skvělý týden s kamarády na horách a hlavně bez rodičů!) Cesta utekla rychle a naším úkolem bylo dostat se na Žižkovu boudu čekaly nás 2 kilometry do strmého kopce. Katce (a nejen jí) v polovině kopce odešly plíce na výlet a nohy si začaly balit kufry. Ještě večer si nás vyučující rozdělili na skupinky podle zdatnosti. Pan profesor Kuchař měl ty nejlepší lyžaře, pan profesor Krous ty lepší a paní profesorka Pelcová začátečníky. Sníh i počasí až na pár propřšených dnů nezklamalo naše očekávání, pořád se lyžovalo a lyžovalo. Někteří byli na lyžích poprvé, zpočátku jim to dost nešlo, ale další dny byli jen lepší a lepší, na lyžích se začali cítit jak ryby ve vodě (zvláště Honza). Nemnul nás ani celodenní výlet na Sněžku. Na Růžovou horu jsme se vyvezli lanovkou, ale pak to začalo... V půlce kopce se podivně zatahlo a nebylo vidět na vlastní boty, navíc začal foukat prudký vítr. Nakonec jsme přeci jen naši nejvyšší horu pokořili. Okamžitě jsme obsadili místní boudu a dali si teplý čaj. Cestou zpět bylo při sjíždění na běžkách opravdu veselo (ale spíše pro přihlížející profesory). Byli tu i hustý snowboardáci, které si vzal na starost Kuba. Stavěli různé „jumpy“ a jezdili pod

Óda na Euroškolu

Kdo navštíví
Euroškolu,
pozná spoustu učitelů.
V kabinetech u svých
stolů,
jen na střeše sedí
Holub.

Když seběhneš
z patra dolů,
v kantýně si koupíš
kolu.

Školníkovy oči koukaj
na ty, co se
nepřezouvaj.
Když se někdo
nepřezuje,
lopatou ho školník
zbije.

Z kuchyně jde ladná
vůně
slepičího vývaru.

To Vošická se opařila
a skončila na
ÁRU.

V restauraci Jarda učí,
jak se správně hosté
mučí.

S talířema svůdně
tančí,
lehce jako baletka.
Přitom zpívá, co je
režon,
debaras a rozetka.

Guten Tag, ich heiße
Dytrych,
máte velmi vkusný
výstřih.

Děkuji vám za
lichotku,
neviděl jste
Kuchaře?
Kuchař zalez do
fitnessu
a vyleze až na jaře.

Ať jsi Jana nebo
Gustav,
pojď sem s námi
studovat.

Navštiv ten náš
Euroústav
a nebudeš litovat!

Forus

lanovkou nebo v lese tzv. „free-ride“, takže opravdovej, odvázanaj adrenalin. Na závěr jsme absolvovali „Krkonošovu sodu“ soutěž ve skupinkách v disciplínách, kterým jsme se

věnovali po celý týden. Na prvním místě skončil samozřejmě profesorský sbor...Náš týden nebyl jen o lyžování. Večery byly stále o smíchu, křech v břiše, rozpadlých postelích a o největší psině, kterou si jen dovedete představit. Být na pokoji s Pavlem C., tak to je teda něco... Kluci třeba vymysleli, že se budou konat „noční mise“ - to znamenalo, že si všichni nasadili lyžařské brýle nebo helmy a šli jen v trenýrkách ťukat na dveře cizím lidem!) Jednou je načapala paní profesorka a v tom pyžamu jí to opravdu slušelo! Všechno se to natáčelo na digitál, takže jestli máte někdo zájem... Celkové shrnutí? Naplno prožitý lyžák!!!

Katka K., Klára N., Honza F., Pavel C.

Vydařený výlet do Vídně

Před koncem loňského školního roku pro nás, první ročníky P1A, P1B a H1, Euroškola připravila výlet na jižní Moravu a do města na krásném modrém Dunaji.

Ve čtvrtek před osmou hodinou ranní se před školou tvořily hloučky nedočkavých studentů. Všichni čekali na pokyn k odjezdu. V autobuse jsme se nenudili, protože nás celou cestu bavil Pavel Calta a posléze stará dobrá komedie Slunce, seno... První zastávkou byla Kutná Hora, v níž jsme navštívili Vlašský dvůr s ukázkou dobového ražení stříbrných mincí. Nejedna z nás si koupil alespoň atrapu z hliníku. Nenechali jsme si ujít ani prohlídku gotického chrámu sv. Barbory, tiše jsme žasli nad jeho velikostí. V nedalekém Sedlci jsme se zastavili ve známé kostnici. Myslím, že tady na každého dýchla tajemná atmosféra záhrobí, neboť jsme tu viděli neuvěřitelné věci lustry, svícny, sestavené

z pravých lidských kostí. Ve večerních hodinách jsme dorazili do Znojma. Prošli jsme se po osvětleném nočním městě a v pozdních hodinách jsme se sešli na ubytovně a vyčerpaní jsme ulehli do postele.

Druhý den po snídani jsme se rozjeli do Vídně. Na hraničním přechodu Hatě jsme byli coby dup, celní kontrolu jsme sice moc nečekali /jsme přece v EU/, ale cestovní pasy jsme měli při sobě naštěstí všichni. Kousek od hranic jsme zvědavcům na chvíli zastavili v tzv. free zóně, ve které jsme omrkli spoustu obchůdků, restaurací... a neodolal nám ani skákací hrád.

A teď už hurá do Vídně. Město jsme si prohlédli nejprve z autobusu za velmi podrobného výkladu paní průvodkyně. Pak jsme navštívili Hundertwasserhaus (byli jsme překvapeni), Schönbrunn (byli jsme okouzleni), centrum města (konečně!!! jsme byli ve svém živlu - nakupování). Nemohli jsme vynechat ani cukrárnu, aniž bychom ochutnali světoznámý dort Sacher. Byli jsme spokojeni, ale skoro bez peněz, a to nás čekala ještě zastávka v zábavném parku Prater, kde jsme se vyřádili na pouťových atrakcích všeho druhu.

Na třetí den jsme měli slíbenou prohlídku Znojma. To byla paráda! Téměř všechny pamětihodnosti jsme viděli při hodinové projížďce turistickým vláčkem. V nedalekém Šatově na nás pak čekal vinný sklípek. Nezklamal. Ručně malované podzemí se jen tak nevidí! Ochutnávka taky přišla vhod, navíc jsme tu mohli nakupovat dárková balení Müller Thurgau či Svatovavříneckého. Poslední a v tom třídenním tropickém počasí velmi příjemnou zastávkou byla znojemská plovárna s tobogány, divokou řekou..., kde jsme se dostatečně osvěžili a ve vodních atrakcích vyřádili.

S pozdravem: „Výletům zdar!“ se loučí

Klára B.

Srdečný pozdrav z Austrálie a Tasmánie

Je jedno z těch poprázdňinových pondělních ráno, kdy se člověk snaží vyrovnat s tím, že musí do školy a přinutit mozek přemýšlet. Máme komunikaci, tak mám pár minut se dostat na internet a zjistit, zda-li si na mě někdo nevzpomněl. K mému úžasu mi píše kamarád, který nedávno odjel za svým strýcem do Austrálie. Ve svém mailu jsem jej prosila o nějaké informace pro tento článek. Už jen oslovení: „Čágo bágo, ty moje holka okatá“, mi dokáže vyčarovat úsměv na tváři a zlepšit náladu na celý den. Kamarád, který mi píše, se jmenuje Miroslav Samek a je bývalým studentem Euroškoly. Zajisté si jej mnoho z vás pamatuje.

Mail pokračuje: „Jsem tu už čtrnáct dnů a je to super. Víš, když jsem vylezl v Sydney 11. 3. z letištní haly, byl to nádherný pocit. Přiletíš z Evropy, kde je minus pět stupňů do plus dvaceti osmi, a to je večer! No prostě, pohoda největšího kalibru. V Sydney jsem byl u kámošky týden, zhlédl jsem Plaze, Sydney Operu, parky atd... Bydlel jsem na bytě se dvěma Brazilci, dvěma Japonci, jedním člověkem z Číny a s dvěma Čechy, no

celkem zajímavá zkušenost. A o to přeci jde, ne? :o) 15. 3. jsem letěl do Hobartu v Tasmánii, kde mám strýce. Je to moc fajn. Lidi, atmosféra, prostředí... all is OK. Co se týče získání víza, není problém, pro ty, co chtějí v Austrálii studovat nebo zde mají kus rodiny jako já. Jinak to moc jednoduché není. Dost si to hlídají, když budeš chtít jet do Austrálie v lednu, začni si vyřizovat vízum už tak na začátku listopadu, dva měsíce ti stačí, ale přes noc to nesfoukneš. Jo, abych nezapomněl na vízum, letenku atd. si připrav tak 40 000 Kč. Jinak je moc důležité zde mít zajištěné bydlení, jídlo apod... Protože bez toho jste v pr.... Jinak sen odjet někam ven a tam zbohatnout je opravdu jen snem. Nebo alespoň Austrálie na to moc není. Počasí je zde teď jako u nás v září, celkem teplo. Celé je to naruby. Ale Tasmánie je co by kamenem dohodil od Antarktidy, takže se stane, že sedíš na pláži jako já včera a během 10 minut klesne teplota o 15 stupňů! No a na závěr, jak jsem se já rozhodnul jet sem? Jednoduše, když vám nikdo u nás nedá práci. A když dá, dělá z vás idiota za 8 - 9 tisíc, tak proč to nezkusit?! Vždy jsem si myslel, dodělám střední a mám vystaráno... NE, NE, přátelé, jděte na vejšku nebo do světa. Jinak z vás budou za chvíli malí, zakrnělí mozečkové. Můj závěr? Žádné dlouhé poučování, jen možná, že to, co nám rodiče a profesori denně kladou na srdce asi nebude tak bezvýznamné. Přěji pěkný den všem.

Eva Š.

Aktivity - Exkurze - Turist'áky

ZÁŘÍ - Praha: Coca Cola Beverages; Litoměřice: Po stopách Máchy; Česká Lípa: Přednáška „S tebou o tobě“; atletický pohár

ŘÍJEN - Brno: INVEK; Mělník: elektrárna, vinné sklepy, zámek; Česká Lípa: Jiráskovo divadlo: „Ptákoviny“; výtvarná soutěž: „Stromy mýma očima aneb Jak žije prales?“; fotosoutěž: „Jak jsem trávil/a prázdniny“; Simulované krajské volby

LISTOPAD - Zákupy: turnaj v basketbalu

PROSINEC - Drážďany: Zwinger, Striezelmarkt; Praha: Strahovská knihovna, Náprstkovo muzeum; Praha: Česká národní banka; Česká Lípa: kino Crystal „Troja“; recitační soutěž; Olympiáda z českého jazyka; Liberec: regionální kolo turnaje SŠ v počítačové hře STARCRAFT

LEDEN - Česká Lípa: Městská knihovna; finanční sbírka na Srí Lanku

ÚNOR - Olympiáda z anglického a německého jazyka; přednáška ing. R. Břízy ze ZOD Brniště,

BŘEZEN - Praha: Veletrh fiktivních firem; Pec pod Sněžkou: LVVZ; kino Crystal: „Good bye Lenin“

DUBEN - Praha: Česká národní banka; MŠ Sever, MŠ Sosnová: Den Země pohádkové putování; Zákupy: turnaj v sálové kopané; Nový Bor: florbalový turnaj; komponovaný pořad „Perla Afriky“; komponovaný pořad s protidrogovou tematikou; literární soutěž „Máj - měsíc poezie“; turnaj v sálové kopané

KVĚTEN - Velká Británie: Londýn; Ústí nad Labem: British Council; Česká Lípa: redakce Českolipského deníku; „Náchoďská prima sezóna“; přednáška kadeřnice E. Krausové; přednáška novináře P. Randuse

ČERVEN - Francie: Paříž a Velká Británie: Londýn; Český ráj: Sedmihorky; Krkonoše: Rokytnice nad Jizerou; Itálie: Kalábrie; vodácký kurz: Vltava; Praha: IMAX + Praha historická; Kutná Hora - Vídeň - Znojmo; sportovní den; branný den; přednáška kosmetičky H. Krejbichové; CHKO „Peklo“; Máchovo jezero

My zdatní vodáci

Začali jsme v Soumaráku,
velkou dálku od baráku.
Pili jsme a hodovali,
pak jak blbli pádlovali.

Krous se ruma napil,
pak se s Klárkou topil,
a aby to dodělal,
jednu z lodí oddělal.
Byl jak Leo z Titaniku,
frčel by i na rybníku.

Tomáš s Pét'ou na Vltavě,
zvládaj rummy celkem hravě,
a pak s námi na lodi,
pořád jenom závodí.

MY VŠAK NEJSME
MATLÁCI,
ALE ZDATNÍ VODÁCI!!!

Iva S.

Naši sportovci

Vzorem Martina Šrytra vlevo je desetibojař
Roman Šebrle.

Klára BARTOŠOVÁ, mistryně České republiky
ve sportovní střelbě, má svůj velký vzor ve
střelkyni Kateřině Kůrkové

Plavec Pavel CALTA je svůj.

Dny otevřených dveří na Euroškole

V jedné písni se zpívá, že "šaty dělají člověka." Totéž platí i o budovách. Euroškola si vylepšila nejen svůj „kabát“, ale i vybavení školy je stále modernější. Nevěříte? Přijďte se k nám podívat.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
máme každé pondělí
od 8:00 do 17:00 hodin.

Jsme v Matrixu

Občas se mě někdo zeptá, jak jsme na tom na naší škole s výpočetní technikou, a já musím vždy odpovědět: "DOBŘE." Tak jaká že je skutečnost? V současné době jsou ve škole tři počítačové učebny a jedna učebna fiktivních firem. Zhruba před rokem se vedení školy rozhodlo informatiku ještě více pozvednout. Jaké jsou plány? Ještě letos dokončit instalaci datových projektorů, počítačů a ozvučení v 8 třídách, příští rok ve všech na škole. Právě se dokončila instalace tří smartboardů (speciálních interaktivních tabulí). V lednu 2006, tedy co nevidět dojde k upgrade jedné ze

tří učeben moderními počítači a v létě má být zřízena nová moderní počítačová učebna k výuce nepočítačových předmětů. Modernizuje se samozřejmě vše, a to od počítačů učitelů v kabinetech až po internetovou i lokální síť. A současná rychlost připojení k internetu přes 1000 kbps určitě není konečná. Jestliže vás zajímá, jaká je skutečnost, a chcete vše vidět na vlastní oči, zastavte se někdy v pondělí. Já nebo kolegové vám vše rádi předvedeme.

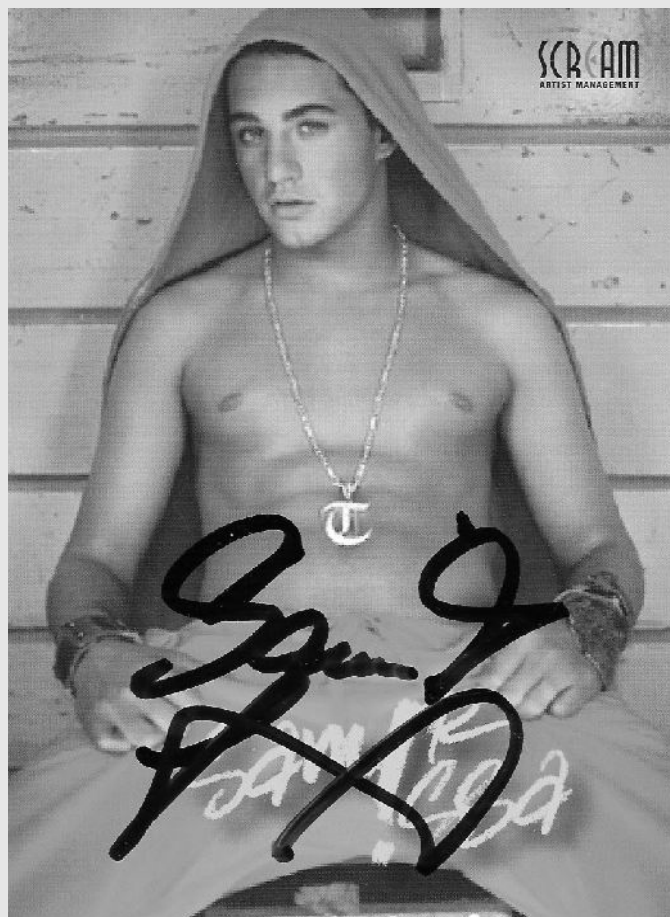
J. Krous, správce sítě

Ráj noci

*Když se všemohoucí noc
ujímá své vlády
a lesklou tmou září hvězdy,
ty poslední zbytky naší naděje,
TY upadáš do hlubokého spánku,
do dimenze snů, pronikáš.
A vše tak uklidňující jest,
že ani bolest, ani zášť necítíš.
Vše je tak blažené,
a přitom temným stínem přikryté.
Svůj krásný příběh si sníš
a ve svou moc hluboce věříš.
Jak jednoduché, vše se najednou mění.*

*Všechny problémy najednou mizí
a upravíš si svůj život,
jak se ti jen zlíbí.
Tvůj svět uzavře své brány
prvním rozbřesknutím.
Probouzíš se ze svého ráje snů,
omámen nejistotou,
zda jen sníš či zrovna žiješ.
Jenže nejistota náhle mizí,
sen je pryč.
Nezbývá nic, jen čekat
až se znovu setmí a tvůj černý svět se vrátí.
TVŮJ sen...*

Eva Š.

V září se Sámer vrátil do školy

Dobrá zpráva pro všechny, kdo mají rádi SÁMERA ISSU a jeho muziku.

Po krátkém přerušení, kdy se místo studiu věnoval pouze hudbě, se do řad studentů Euroškoly v České Lípě vrátil zpěvák Sámer Issa.

Přesně před rokem Sámer Issa přišel s deskou **Busted**, nasměrovanou do proudu balad či taneční hudby, a pomyslně vyzval své kolegy na souboj. Někteří se zlobili, co si to ten fracek dovoluje, ale jiní, například **Ondřej Hejma**, přijali výzvu s nadhledem a hrozenou rukavicí zvedli. Desky **Busted** se nakonec prodalo 50 tisíc kusů.

Nyní Sámer, dokončuje druhé album. "Chci dál dělat svou hudbu, ukázat něco, co zde není," říká zpěvák, který už v soutěži Česko hledá Superstar vsadil na rhythm & blues a pohybovou show. Jeho novinka, která by se mohla jmenovat *Break The Silence (Prolomit ticho)*, vyjde 21. listopadu.

Euroškola hostila mezinárodní konferenci

Ve dnech 12.10. až 16.10. se v prostorách Euroškoly Česká Lípa uskutečnila mezinárodní pracovní konference učitelů z pěti zemí zapojených do projektu Comenius 1.1 s názvem TEENTOUR. Celý projekt, na kterém spolupracují učitelé a studenti 6 evropských zemí, je o cestování mladých lidí a s jeho výsledky vás

určitě seznámíme. Jaké byly ohlasy po skončení konference? Španělé: „Překvapilo nás, jak dobře někteří vaši studenti mluví španělsky, jsme rádi, že se naše řeč v Česku učí.“ Dánové: „Vaši studenti jsou velice vnímaví a ukázněni. Někdy se nám zdá, že

proti našim až příliš.“ Portugalci: „Česká Lípa a její okolí je moc pěkné, rádi bychom se sem ještě vrátili.“ Italové: „Vaše škola má štěstí, že její vedení tak podporuje mezinárodní projekty, není tomu tak všude.“

Mgr. Jindřich Krous